

॥ २३ ॥ मूर्छितं अभिभूतं आहतमिति यावत् येन हेतुना जनोऽस्य दर्शनं नार्हति न प्राप्नोति ॥ २४ ॥ २५ ॥ इति उद्योगपर्वण्यैलकंटीये भारतभाष्ये अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ एतदिति ॥ १ ॥
 अग्निः समं प्राप्ताः जलवेगेनानीताः ॥ २ ॥ व्यापारेण यत्नेन धृतः मर्यादायां स्थापितः अन्यथा सद्यः कृत्स्नं समुद्रं लोकांश्च दहेत् आत्मानं निबद्धं देवैरिति शेषः समबुद्ध्यत अग्निरित्यर्थः धृतात्मेतिसंधिरार्थः ॥ ३ ॥
 निहितं स्थापितं अतः सोमस्येति कंदुकाकारं भूगोलं प्रदक्षिणीकुर्वतः सूर्यस्य सोमस्य वाकेन चिद्गोलप्रदेशेन आवरणात्कदाचिददर्शनं भवति सैव तेषां रात्रिः ये तु गोलस्य शिरसि अधस्ताच्च तिष्ठन्ति ते सर्वे देवसूर्यादी
 न्पश्यन्ति तत्र जलमयं चंद्रमंडलं सूर्यरश्मिभिस्तैजसैः प्रकाश्यते तयोश्च यथा यथा विप्रकर्षः तथा तथाऽधिकं चंद्रोऽवभासते यथा यथा सन्निकर्षः तथा तथा अधिकं सूर्यपुरोवर्तिभिरग्न्यादिभिर्देवताभिस्तिरोधीयते

एतत्सलिलराजस्य छत्रं छत्रगृहे स्थितं ॥ सर्वतः सलिलं शीतं जीमूत इव वर्षति ॥ २३ ॥ एतच्छत्रात्परिभ्रष्टं सलिलं सोमनिर्मलं ॥ तमसामूर्छितं भातियेन नार्ह
 ति दर्शनं ॥ २४ ॥ बहून्यद्भुतरूपाणि द्रष्टव्यानीह मातले ॥ तव कार्या विरोधस्तु तस्माद्गच्छावमाचिरं ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतानुवर्त
 मातलिवरान्वेषणे अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ नारद उवाच एतत्तु नागलोकस्य नाभिस्थाने स्थितं पुरं ॥ पातालमिति विख्यातं दैत्यदान
 वसेवितं ॥ १ ॥ इदमग्निः समं प्राप्ताये केचिद्बुविजंगमाः ॥ प्रविशन्तो महानादं नदंति भयपीडिताः ॥ २ ॥ अत्रासुरोऽग्निः सततं दीप्यते वारिभोजनः ॥ व्यापारेण
 धृतात्मानं निबद्धं समबुद्ध्यत ॥ ३ ॥ अत्रामृतं सुरैः पीत्वानिहितं निहतारिभिः ॥ अतः सोमस्य हानिश्च दद्विश्चैव प्रदृश्यते ॥ ४ ॥ अत्रादित्यो हयशिराः काले पर्वणि
 पर्वणि ॥ उत्तिष्ठति सुवर्णारख्यं वाग्निरापूरयन् जगत् ॥ ५ ॥ यस्मादलं समस्तास्ताः पतन्ति जलमूर्त्तयः ॥ तस्मात्पातालमित्येव ख्यायते पुरमुत्तमं ॥ ६ ॥ ऐरावणोऽस्मा
 त्सलिलं गृहीत्वा जगतो हितः ॥ मेघेष्वामुंचतेशीतं यन्महेंद्रः प्रवर्षति ॥ ७ ॥ अत्र नानाविधाकारास्ति मयोनैकरूपिणः ॥ अप्सु सोमप्रभां पीत्वा वसन्ति जलचारिणः
 ॥ ८ ॥ अत्र सूर्यांशुभिर्भिन्नाः पातालतलमाश्रिताः ॥ मृता हि दिवसे सून पुनर्जीवंति वै निशि ॥ ९ ॥ उदयन्नित्यशश्चात्र चंद्रमारश्मिबाहुभिः ॥ अमृतं स्पृश्य संस्प
 र्शन् संजीवयति देहिनः ॥ १० ॥ अत्र ते धर्मनिरता बद्धाः कालेन पीडिताः ॥ दैतेयानि वसन्ति स्म वासवेन हतश्रियः ॥ ११ ॥

स्मदृष्ट्या एतदेवाभिलक्ष्य प्रथमां पिबते वक्रिर्द्वितीयां पिबते रविरित्यादिशास्त्रं प्रवृत्तं पानं चेहसान्निध्यादाप्यायनमात्रं पातालनाभिस्थानांतु मेरुशिखरस्थानां निवस सर्वदा संपूर्ण एव चंद्रोऽवभासते तदुच्यते प्रदेशोऽग्न्या
 यावरेणाभावात् अतः स्थानात् चंद्रस्य ज्वाहसदृशी प्रदृश्यते इति विरुद्धलक्षणयान दृश्यते इत्यर्थः न दृश्यते इत्येव पाठो लेखकप्रमादाद्भूतो वा ॥ ४ ॥ आदित्योऽदितेः पुत्रो विष्णुर्हयग्रीवरूपी सुवर्णारख्यं जगत्वेदह
 पोनामात्मकः प्रपंचः नाम वाक्ग्वेद इत्यादि श्रुतेः तं वाग्निरापूरयन् उत्तिष्ठति वेदाध्यायिनां ध्वनिं उपबृंहयितुमाविर्भवतीत्यर्थः ॥ ५ ॥ जलमूर्त्तयश्चंद्राद्याः पतन्ति चंद्रकांतवज्जलं स्रवन्ति अतीयं पतज्जल इति वक्तव्ये
 पाताल इत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ प्रदेशांतरंगत्वाद् अत्र सूर्यांशुभिरिति दिवसेऽस्मदीयरात्रौ निशि अस्मदीयदिवसे ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥